

overskuddet paa Grund af Fosterdrab, endog med et Antal af tusinde det sidste Aar. Nedgangen i Fødselsoverskuddet er jo let forklarlig, den kommer nemlig af Boligmangelen. Tidligere har der været en stærk Indvandring fra Landet her til Byen. Det var mest unge Mennesker, som giftede sig med det samme, de kom herind, og som var i den Alder, hvor man sætter Børn i Verden. Nu er det stoppet, der er ingen Indvandring, og de unge Mennesker, der er her, kan ikke blive gift, fordi de ikke kan faa Lejlighed. Følgelig maa Antallet af Fødsler blive indskrænket, det er klart nok, det skyldes sikkert ikke Fosterdrab.

Heller ikke er der nogen Grund til, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup gjorde, at nævne Litteraturen i denne Forbindelse. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har jo i det hele et godt Øje til Litteraturen, Jeg ved ikke, om det ærede Medlem overhovedet har læst den nyere Litteratur, men hvis han har det, vil han ikke i den have fundet noget, som anbefaler Fosterdrab, saa det kan i alt Fald ikke være dens Skyld.

Der er heller ingen Grund til at raabe paa særlig haarde Straffe, thi, som jeg sagde i Eftermiddags, det er ikke de haarde Straffe, det kommer an paa, men dette, at Forbrydelserne paatales og kommer frem for Offentligheden. Det virker sikkert meget bedre end de haarde Straffe.

Til det ærede Medlem Hr. Pürschel vil jeg gerne gøre en ganske kort Bemærkning. Det ærede Medlem vilde afvise min Paastand om, at vi ikke behøvede de strenge Straffe, men kunde nøjes med at paakalde Offentligheden, med, at jeg, som, efter hvad det ærede Medlem sagde, havde været straffet, ikke var blevet opdraget derved. Jeg kan dertil sige, at jeg synes, det er noget ulogisk af det ærede Medlem at anføre dette, for naar jeg ikke var blevet opdraget, var det altsaa, fordi jeg var blevet straffet. De skulde have forsøgt med Opdragelse, saa havde det maaske hjulpet noget mere. I øvrigt vil jeg henvise til, at der er jo mange andre, der netop mener, at vi skal slaa ind paa Opdragelse overfor unge Mennesker i Stedet for Straf. Jeg kan i saa Henseende henvise det ærede Medlem til det sidste Hæfte af „Nordisk Tidsskrift for Strafferet“, hvori der staar en meget interessant Artikel om det engelske Ungdomsfængsel. Der gøres gældende, at dette Fængsel ikke maa være noget Fængsel, det skal være en Institution, som de kalder det derovre,

det maa ikke være Straf; de faar, men det skal helt og holdent være Opdragelse. Det stemmer netop med, hvad jeg sagde i mit første Foredrag, at man skulde ikke kalde det „Ungdomsfængsel“, men „Ungdomshæfte.“

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rytter har Ordet for en kort Bemærkning.

Rytter: Den højtærede Justitsminister var noget forbavset over, at jeg var kommet ind paa den saakaldte Steincke-Berningske Sag og paa en Benaadning — han nævnte dér et bestemt Navn. Med Hensyn til den første Sag maa jeg sige, at det var ikke mig; der kom ind paa den, det var den højtærede Justitsministers Meningsfælle, det ærede Medlem Hr. Sundbo, som rejste dette Spørgsmaal, og derfor svarede jeg paa det. Med Hensyn til Benaadningen nævnte den højtærede Justitsminister et bestemt Tilfælde. Jeg tænkte ikke paa dette Tilfælde — det lader til, at der efterhaanden er flere, hvor Hensyn til Partifæller spiller nogen Rolle —, jeg tænkte paa et Tilfælde, jeg selv havde haft med at gøre som Justitsminister, og hvor jeg senere saa, at vedkommende var blevet benaadet under udtrykkeligt Hensyn til det Kendskab, som flere Partifæller havde til vedkommende. Den højtærede Minister var for Resten selv inde paa det Spørgsmaal, idet han sagde, at Benaadning ikke fandt Sted paa Partimøder og Vælgermøder. Det var i den Anledning, jeg udtalte mig.

Den højtærede Minister kom i sit Foredrag med nogle Argumenter, som jeg nu hører ikke havde saa megen Betydning, det var kun Sidebemærkninger. Men vil den højtærede Justitsminister saa ikke i Fremtiden, naar han argumenterer, sige i Parentes: Dette skal være en Sidebemærkning, saaledes at vi ved, hvilke Argumenter vi skal tage Hensyn til og hvilke ikke.

Det lader til — og det gør mig for Resten ondt —, at det væsentligste Stridsspørgsmaal mellem os skal blive Spørgsmaalet om Tugthus, og at den højtærede Minister tager saa alvorligt paa det, at han siger, at hele Systemet falder, hvis vi ikke gaar sammen med ham paa dette Punkt. Den højtærede Minister tager langt tungere paa dette Spørgsmaal end selve de Medlemmer af Kommissionen, som har været inde paa det, for de anser det vel for vigtigt, men ikke for saa vigtigt, at Uenighed paa dette Om-